

PAMĚTNÍ KNIHA
OBCE
ŘÍMOVICE

Tato pamětní kniha čítá 200 (dvěstě) stran.
Založena byla v r. 1923. ☞ Dne 1. XI. 1950.

Podpis

člen M.N.V.

Podpis

předseda M.N.V.

Rasitlov
M.N.V.

Pamětní kniha obce

Rimovic.

Tato pamětní kniha čítá 200-dvě sta stránek

Rimovice dne 15. listopadu 1923

Usnesením obecního zastupitelstva, se dne 7. října 1923, byl jmenován Josef Dibelka, syn rolníka zdejšího, ustanoven prvním kronikářem zdejší obce. Funkce této ujal jsem se 15. listopadu 1923.

Úvod.

Obec Rimovice jest malou vesničkou na pomezí lesko-moravské vsociiny. čítá 37 domů (čísel). Bydlí zde 205 obyvateľů.

Povšechný popis.

celková výměra obecního katastru obnáší 154 ha 5 a 64 m². listý katastrální výnos jest 1.363 1/2 pl.

Obec sama vlastní 11. ha pole, 98 arů luk, 1022 pastvin. Tě vlastní skálu, dávající dobrý kámen stavební.

Rybníků větších v obci není, vyjma několika malých - louží - s nichž jsou obcí a asi 5 jest majetkem usedlíků. Pod vsí protéká dosti říjný potok na němž býval tě rybník, čehož důkazem jest dosud stávající hráze.

Názvy v obci jsou čistě místní bez historie.

kého původu a síce: Za hurny, Na
haticích, K plodějovu, Gode vsi, Na Okraj-
cích a pod.

Obyvatelstvo raměstrává se téměř vy-
hradně remičelstvíem.

K obci patří osada „Budky“ a 2 dom-
ky osamotě u osady. Dolík, která
patří ku Hložilí hlavě.

Obec jest spojena s městem Golčovým
železnou silnicí r 1910 stavěnou.

V obci jest hasičský sbor r roce 1905 založe-
ný čítající 12 členů - dobře vybavený.

Památky.

Památek r obci není výjma 4 lipy
při silnici k Ženíkovu u „Kříže“: Jsou
to 4 mohutné stromy jejich koruny splý-
vají r jedinou.

Původ obce.

1446

Když byla obec Řimovice založena
a kým není známo. Faktě není zná-
mo nicého o pojmenování. R roce
1446 jest o Řimovicích první zmínka
r. Sedláčkových dějinách města Láslavi;
a sic dle téhož spisu směřnil se Ondřej
Kerský spolu s jinými hrady Paběnic-
kého, odkud r Láslavsku loupežně pro-
vozoval. Iza oblehnut na Paběnicích,
r noci sám na Žanovice utekl, kde
byl zajat a r Láslavi mečem popraven.
Ondřej Kerský byl hejtmanem Táborů,
něl tvr Řimovic a hrad Paběnice, byl
zbytím. Tvr Řimovice stávala na

místě nyníjší usedlosti č. 2.

Vesnice patřila k panství Jeníkovskému a v pohyblivých dobách 14. a 15. století, jistě vždy velké škody trpěla.

V letech 1461 patřily Řimovice s panstvím Jeníkovským Michalu z Chlumu. Neopomenu bratru Chlumu od Krim. Lermáka.

1461.

Vě století 16^{tému} do stavovské vojny p. 1547, patřily Řimovice pániům Slavatům z Chlumu. Zřejmě byl nějaký díl statků za pokutu odebrán, avšak panství Jeníkov s Řimovicemi jím zůstalo.

1547

V roce 1580 prodal Albrecht Slavata z Chlumu městečko Jeníkov s Řimovicemi a ostatními k němu patřícími vesnicemi Václavu Robenhauptovi ze Suché.

1580

• Oe Bilkových dějin konfiskací:

Robenhaupt prodal Jeníkov s okolím dědicům Janu Liberičskému z Vrchoviště.

Zemské desky 21. 92. strana.

Po smrti Jana Liberičského z Vrchoviště připadly Řimovice příbuzným třem sestrám, jímž byl Jan Liberičský strýcem, kterisi je měl z dřívější dobou.

1632.

Roku 1632. prodala paní Markéta Hrobčická z Hrobčic, Jeníkov s tím i Řimovice Janu Rudolffu Trčkovi z Lipy. Týž zemřel 29. srpna 1634, byl jen krátce majitelem. Jeho syn byl téhož roku 25. února v Chebu zavražděn.

1681.

V roce 1681. se z Jeníkova vsichni lidé vystěhovali a za Řimovicemi budky sobě uží-

1681 palácovní
osady - Budky:

li, z čeho vznikla osada. Budky jsou
dnes k Rimovicím náležející.

Po smrti starého i mladého Trčky byl
majetek jejich zabaven.

1753.

Kdo byl v letech předějších páneem Ri-
movic nemůžeme říci. Od téprvé v roce
1753. byl páneem Jeníkova, též i Rimovic
hrabě Alfeld kterýš podědil hraběti Do-
halským též Chrtovic a Vlkavc. Za vlády
jeho obdrželi všichni sedláci na panství
jeho nové právisy na své grunty, kteréto
právisy jsou v jedné knize sebrány a v
uradu historickým v Habrech uloženy.

1773.

V roce 1773. byl páneem zde hrabě Kolovrat
Kraťovský.

1805.

V roce 1805. ve válkách Napoleonských jisté
též Rimovice jako všechny okolní obce velké
škody trpěly, jelikož v Jeníkovi byl hlavní
střed rádečních vojsk pod arcikněžetem
Ferdinandem.

1806.

Roku 1806 byla velká drahota, korec
pšenice byl až za 50 platých.

1810

Roku 1810 zemřel hr. Leopold Kolovrat a
panství s vesnicemi dědil vnuk jeho též
Leopold Kolovrat, syn po jeho bratru.
Sávit však byla předmetem sporů a
panství bylo v administraci která trvala
až do roku 1817. kdy koupila v dražbě pan-
ství tato paní hraběnka kníza Herbersteinu
deera neboštika hraběte Leopolda Kolovrata
za 1 milion dvacet devět tisíc pět set š. n. měny.

V roce tomtoto byla míra pšenice za 40 pl. řita za 1817.
20 pl. jímene za 20 platých a ovesa za 7 platých.
Korec braimborů za 9 pl.

Roku 1818 zdědil po penurilí matce Jeníkovs
Křimovicemi neletilý syn Otto hr. p. Kerberstejn. 1818

Roku 1829 napadlo Spříma tolik smělů, že se
stromy v káňadách a lesích hárnaly. 1829

Roku 1830 koupen Jeníkov s okolím od hraběn.
ky Terzie z Trautmanzdorfu.

Rok 1834 a 1835 byly velice suché. 1834-5.

Roku 1838 koupen Křimovice s panství od
štíra Naupanera. 1838

Nadesel rok 1848 a s ním tlakem pro-
měn evropských vyměření konstituce. 1848.

O vzrůstu českého a vůbec evropského lidu
z poddanství měl největší zásluhu uslech-
tilý národ francouzský, který s svojí revolucí
v dřívějších dobách otrávil trůny evropské.

Tohoto roku dne 3. června napadlo velké
množství kroup černo úroda byla zničena
a června potlouklo po druhé.

V roce 1850 provedeno bylo nové rozdělení
těch na 7 krajů, : Pražský, Budejovický, Par-
dubický, Litínský, Lichobrodský, Chebský,
Plzeňský. Karelův kraj byl rozdělen na
podkraje - hejtmanství. Bylo v těch 7
krajů, 79 podkrajů a 210 okresů okresních soudů. 1850

Křimovice byly přiděleny kraji Pardubickému
podkraji z Chotiborů a okresu z Habruch.

Tímto rozdělením přestali všechny úřady
patronátní - vrchnostenski.

Bez nato dobrovolným prohlášením
byly ustanoveny obce místní.

1852.

1854.

Roku 1852 byla velice suchá, nesklidilo se nic
než osivo. Roku 1854 shrnul úplně krau-
bory na polích. Tého roku řádila cho-
lera.

1857-8

Roku 1857-8, byla velká sucha také do-
bytek byl skoro kdarma dávat.

Roku 1864 byla též taková sucha, je kráva
stála 20 pl. a roční tele 13 pl.

1866.

Roku 1866 byla válka s Ruskem. Lideji
kraj stížen byl pohybem vojsk a porálek
cholera.

1867.

Roku 1867 byla počato stavění dráhy
severozápadní.

1898

V Golčově Jenišově byla pořádána velká
výstava výrobků zdejšího kraje a produktů
zdejšího kraje spolu s národní slavností.

1904

V zdejší krajině bylo velice sucho. V
tomto roce byl veliký požár v obci Chrtu-
ci při kterém lehlo popelem 3/4 obce a
uhodli tři lidé též mnoho domácího
zvířete.

1905

V tomto roce byla též zakoupena stříhačka
a stav byl hezčí, roku 1905 nastaven
a postavena harická kolna pro stříhačku 1906

1906

V tomto roce byl starostou obce Jan Dibelha
rolník a s p 14.

všeobecní

Okolo obce naší vedla v dávnejš dobách
tak zvaná slatá stezka a nic nychárela
a Budejovic do král. Plošického a byla to
stezka obchodní. V obci vedla stará zvaná
"másteční váhy" šla přes Klučnický dále

ku Kolých Hlavě přes les. Oboru. Na ochranu
byly v blízkosti stáby postaveny tůse / hrádek
pod obcí Kozoluby.

V tomto roce též vyhořela paseka / myšičí
lesní porost / patřící panství Zlíby přiléhající
ku adlečnicku. Zahradila se jiskrou a lokomo-
tivy a vyhořelo asi 40 měr lesa. Požárem
tímto byla obec velice ohrožena. K
požáru sjelo se 16 hasičských sborů a
dohli některé až 5 hodin daleko.

Obecní zastupitelstvo se usneslo postavit
spojovací silnici kú do Golešova Temíkova

Usnesení stalo se aa starosty Josefa
Dibelky rolníka č. 14. V tomto roce byl
zvolen aa starostu obce František Dibelka

rolníka č. 5. Dále byla začána stavba
silnice kú Golešovu Temíkovi a v roce
1910-11 byla dostavěna. Silnici stavěla
firma Ing. Bros - vdova a Ledce.

František Dibelka rolník byl starostou od
roku 1909 a do roku 1919.

Tímto roce bylo též postáno panství
gola Temíkova ve dražbě panu Karlu
Mihnerovi. Prodávajícími byli rodina
š. Faltašova. Posledními majiteli byli
baroni Fiedlerové.

vyhledal hostince patřící Aloisovi Petřikovi. 1913.

Po smrti š. sáři vyhořely usedlosti domkářů 1918

Josefa Peska č. 7. Josefa Chámy č. 8. a
štedola a spřichárek Aloise Petřika č. 9.
Požárem bylo tím většinou jehlové postelím
byli velice málo pojištěni a úroda
byla zničena.

1914-18.

Vzpykela světová válka a její neokroč
protivěmstní a showky letit' byl mu-
en v'čej' národ sa kusiti.

Do války v mobilisaci namkolali ihned:

~~František~~ Dibelka 5 18.

Karel Běhoněk 5 3

František Litaš 5 4.

Josef Litaš 5 4

Václav Dibelka 5 12

Alois Hořstýj 5 31

Florian Šoufek 5 6

Josef Šháma 5 8

Vincenc Korduneš 5 10

Jan Korduneš 5 10

Josef Běhoněk 5 11

Josef Kamenník 5 21

František Kamenník 5 21

Josef Keskádek 5 19

Matej Petráš 5 9.

Alois Kokoň 5 28

Josef Růžička 5 18 Karel Šoufek 5 6

František Bernoš 5 17 Josef Marušák 5 21 ml

Josef Korduneš 5 16, Karel Fojtl 5 28

Podejpi namkolali: František Fabián 5 28

Alois Dibelka 5 12

František Polák 5 29

Josef Štaník 5 25

Václav Hložovec 5 25

Jan Kamenník 5 1

Alois Šupera 5 12

Josef Marušák 5 2 st.

Josef Dibelka 5 5.

František Dibelka 5 5.

alvíš Cháma 5 1
Jaroslav Kordub 5 32
František Dělák 5 12. František Smrtný 5 13 mil.
Antonín Polák, Jeronýmek Vaclav 5 34.

Z uvedených padli aneb se nevrátili / nevestni

František Intálek 5. 4.

Josef Mamsák 5. 2.

František Kameník 5 21

Antonín Polák 5 27

Josef Cháma v bojích na ruskou strážil
vohu. Ostatní se vrátili všichni skoro
s podrytím adivím. Mnoho jich sto
jako 18ti leti jinoši.

28 října 1918 bylo Rakousko a Německo 28 října 1918
definitivně a boji neochopno a poraženo
a byl prohlášen samostatný český stát.

Čechům 5 9 Masaryk

5 9 Srdly Antonína

Dr. Kameník a ostatních
mdeu zahraničního a domácího od-
boji rekonstruovaných legii v Rusku,
Francii a Itálii.

Prvním prezidentem nové ustano-
vené republiky zvolen byl 5. 9. Masaryk.
V těchto letech se vracejí zahraniční vojska 1919-20-21.
do čech.

Roku 1919 byl zvolen starostou obce Jan
Kameník polník 5. p. 1. který byl starostou
až do roku 1930. V červnu roku 1919 byla
mobilizace vojska v důsledku maďarské-
ho útoku na Slovensko. Již předtím sud-
ní tohoto roku byli maďari se Slovenska
vyhlazeni, čímž byla též mobilizace
liberálníma

V této době bylo zrušeno v obecním sdělení
volení do sborů a zavedeno všeobecní a
tajné hlasovací právo, a zároveň všeobecní
a tajné hlasovací právo šlo do většiny
sborů samosprávných i statních.

1922.

Dne 23 srpna vyptěl požár v osadě
Budka o 1/2 hodiny v noci, který se
velikého sucha a naprostého nedostatku
vody strávil domkářské usedlosti Václava
Přibíče, Josefa Kohnka, Františka Beneš
Josefa Švarčila a Václava Ferdinánka.
Klasické sbory následkem úplného
nedostatku vody byly nuceny přikládati
požár.

Škola stavení byla tenkrát rok postavena
v těch samých místech až na Josefa
Švarčila kterému jako nejvíce poško-
zenému obecní zastupitelstvo darovalo
výměnou získaný pozemek od Karla
Běhonka č. 30 č. kat. 262 ku postave-
ní domku, by bylo získáno místo
v domcích č. 16 a 17. Úroda v tomto
roce byla dobrá.

1926

V tomto roce velice neohrožena byla velká
neúroda kramborů kteří vystoupily v
ceně až na 140 Kč za 1 q.

1927

Místní polník Josef Běhoněk č. 11. byl
v měšci brádem zadržován i se svoji
manádkou pro brádu v okolí pácha-
ně. Brádař těchto byla velice množství.
Byl se to roku 1928 odvezen do ve-
ní troje a jeho manádka na 4 měsíce
podmínečně a jeho otec Josef Běhoněk
podal a nejvíce okres chotěboř se

napomáhání 3 měsíce podvýměch.
V tomto roce zemřel lyřalý obecní starosta 1927
a okresní starosta místní rolník na
odpočinku František Dibelka.

roku 1926 a pozice obecní starosta 1926
starosta obce rolník na odpočinku Josef
Dibelka, starostou byl od roku 1899 až do
roku 1909.

V tomto roce bylo zavedeno vodní družstvo
pro obec Přimovice a pak přiden bylo
zavedeno družstvo pro rozvod elektrické
energie v obci Přimovické. Vodní družstvo
Elektrické družstvo.

Elektrická energie byla do obce zavedena
na podzim roku 1928.

Odvodňování pozemků započalo v
1928 na podzim a bylo skončeno roku
1930. Odvodněno bylo celkem 32 ha
pozemků vesměs v katastru Přimovském.

Poslední týden v roce 1928 a začátkem 1928-29.
roku 1929 uhořely krásné mrazy v
naší krajině až -35 °C. V tomto roce
v časném jarně byly mrazem zničeny
stromy ovocné vše než s jedním
poboriným. Zůstali stromy však byly
tak pokřiveny, až již v roce 1934 bylo
v obci starších stromů již jen asi 5%.

V důsledku toho byla strážná jednotka
ka po následných školování stromech.
V tomto roce byla spáchaná bráda v 1930

Josefa Štubého v Hsachlodech a spáchal
ji Josef Běhoněk rolník ep. 11. Společně
s ním jeho Kšimer rodem a Morany lytem
v Trobovici v Trobovicih jej porádit
týd byl sateň. Odsonen byl na 10 1931

medziní do zářív a jeho manželka
Anna pro spochrvení na 4 měsíce.
Týž byl podnětem k podléžnému
nastavení trestu a v té době
spáchal brádes v obci Hymiech
n Světli yšas, kde byl postaven a
dodán soudu, drívě do nemocnice.

Po nadvavení byl odsouzen v roce
1931 na 18 měsíců těžkého zářív.

1930

Vypukl ohen v usedlosti ep 11 a
nyhodlo obytné stavení a chlény.

V tomto roce zemřel v měsíci dubnu
dlouhletý starosta obce Jan Kameník
rolník ep. 1. Starostou byl od roku
1919 až do smrti roku 1930.

Starostou zvolen byl Karel Bohoušek
ep. 30

1931

Rok 1931 byla postavena spojovací
silnice do Kosechlad nákladem asi
39.000 Kč.

1932

Rok 1932 byly opravovány cesty k
Brdkám a v roce 1930 bylo postaveno
za hospodou 120 m silničky obce.

1933

1933 byl postaven mostek na pošlá -
maně a upraven kopec na pošláma -
ně.

V tomto roce byla vysázena stráň
"nad rybníkem" třesněmi.

Ke dne 1 října shodl Václav Kozubek
ep 32 stoh slámy na louce u Brdek.

1934

1934 nyhodla stodola Josefa Bohouška
ep. 11.

V tomto roce bylo také ohroženo sucho
a v podzim roku 1933 velká záplava

mysí. Oblití bylo velkým suchem se
obřanicí. Lustriny byly sničeny
i plně. Následkem toho byl celý rok dohy-
tek a s tím větší úmysl do výsledky hospo-
dání jsou pro polovinu katastrofální a
následkem jest hojně umístění sadlu
dennost následkem. Z nové akce mají
dostati adejor občané výpomoc a obnos
2880 Kč.

Stáma stoupla ať na 40 - Kč pro 19.
sema ať na 70 - Kč za 19.

Těš byla upravena nádraží na rodu
by mohli občané nabíratí potřebnou
vodu jehost v celé obci byl hojný ve
dostatek vody.

Pa skvělím a d. 26. 39.
Mila J. J. J.

Viděl 1. srpna 1938

O. Forman
tajemník okres. škol. úřadu

Podatky

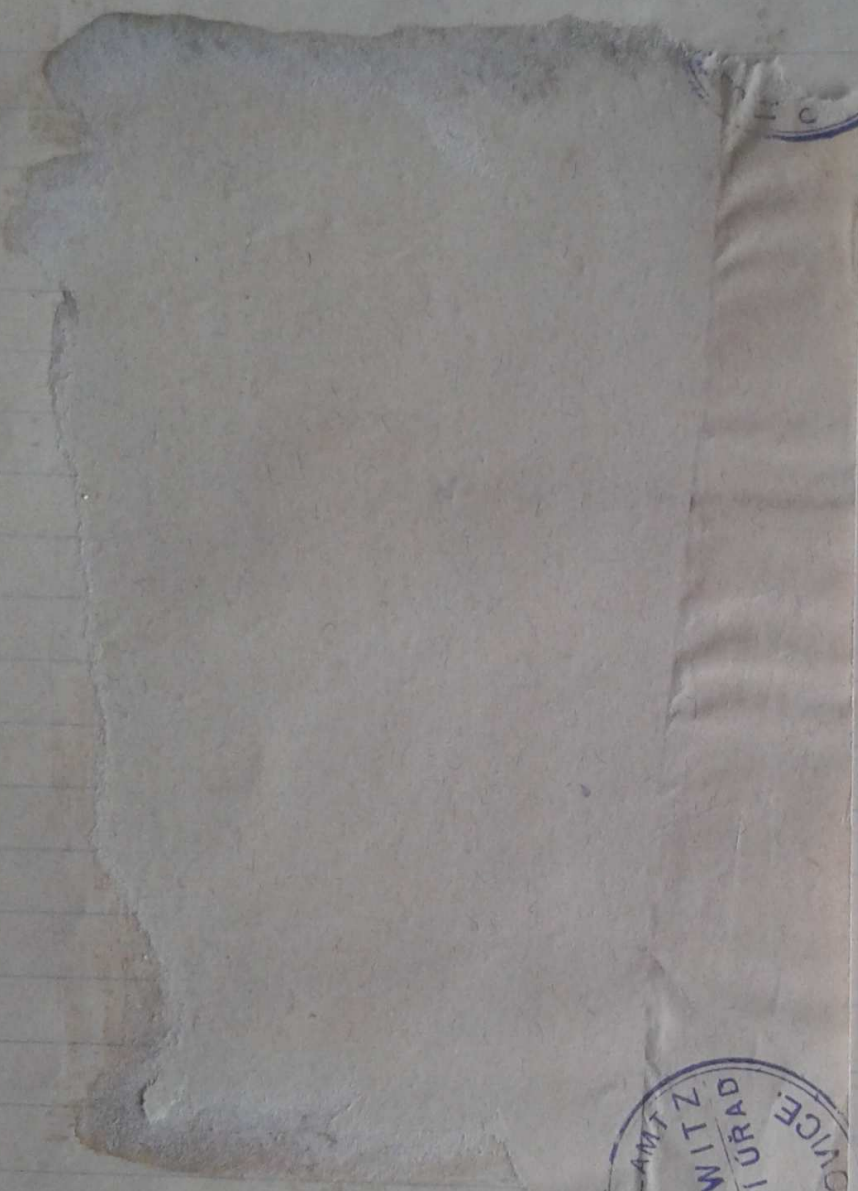
1868

Evžen starosta obce polníka ^{Vaclave} ~~Josef~~ Bě-
 hounek i 30 a byl starostou až do
 roku 1899 tedy plných 31 roků.
 V tomto roce byla před senami veli-
 ká povodeň mracem která strhla most
 na hřivale ceste dnesní silnici ke
 Golcům Jeničům.

1935

1936

AMT
'TZ
'AD
...OVICE

GENE
...AMT
RIMOMITZ
...ONI GRAD
...OVICE

Tato kronika byla odevzdána v listopadu 1940
a uchována v archivu země české v Praze. V říjnu
1945 byla nastána zpět. V zápisích se pokračuje událostmi
z roku 1938.

Rok 1938.

Neklid, který vnesl rok devatenáctistý osmatřicátý do
celé naší vlasti, jevil se i u nás v obci. Týmhodněl rozru-
šenými událostmi na předním. Byvatelé čekali s napětím
na výsledek mnichovské konference. Byli do jednoho odho-
dlani postavit se k obraně své svobody a státní nezávislosti.
Výsledek konference však byl neklamal. Ztratili jsme Sudety,
Beamsoni a smutně jsme přihlíželi k obsazování Sudet
Němci. Ale nebyvalo nic jiného, než podrobil se soudu
Lidali jsme se jen s vyústěním k západním spojencům.
Říkali jsme: „Zklamali nás“.

Nové rozrušení nastalo zanedlouho abdikací vlády
a pres. Beneše a volbou nového presidenta Háčky, jehož
osobnost byla adejším lidu kromě Němců. K abdikaci
dra E. Beneše trávili se naši lidé nedůvěřivě. Někteří ho po-
važovali za zklamání, jiní však, a těch byla většina,
vyplušiti pravý smysl abdikace a odletu za hranice. Každý
šak věděl, že ani touto událostí, ani Mnichovem, není pro
nás zjednan klid a mír. Všichni jsme tušili, že je to po-
čátek něčeho většího. Říkali jsme si tajně a s hrůzou
v očích: „Bude válka“.

Průlomnostní podmínky celého roku osmatřicá-
tého byly celkem příznivé, úroda značná. Naše obec

Mnichov

Abdikace
dra E. Beneše

Porétnost
Úroda

Karajeri
Umrti

mila pro sítání lidu 211 obyvatelů. V tomto roce se nezdají
obci narodil Jan Růžička v č. p. 18 a Josef Dyláček v č. p. 34.
Zemřel František Houfek z č. p. 6 a Anna Běhouňková z č. p. 30.
Je zabráných Sudet se k nám nepřistěhoval nikdo, za hranice
rozmě, nikdo nepáchl.

Rok 1939.

Protektorát
Čechy a Morava

V následujícím roce překvapila nás opět jedna
událost za druhou. Přes 15. března do sychravého rána,
provázeného velkou sněhovou bouří, uhodila hraniční
zpráva. Občan zvěřoval občanů si strach a očích
a s vědomím úplné bezmocnosti, že naše hranice překro-
čily oddíly okupační armády a velmi rychle postupují.
Do naší vesnice se první okupační jednotky, díky nešťastné
cestě, vůbec nedostaly. Zůstali jsme jaksi obranou velkého
převratu a šili jsme si dále po svém. Ale ne nadlouho.
Následovalo nařízení za nařízením, které se přičilo naše-
mu rozumu i etu, ale muselo být alespoň částečně plněno.
Zdevdávaly se zbraně, přesto jich však zůstalo ještě dost
schovaných doma), jezdilo se vpravo, museli se přijímat
německé marky, atd. atd. Okupanti skupili za své bezcenné
marky téměř všechny zboží z obchodů, zejména textilních, obuvní-
kových a hrdinářských.

Dypuknutí rakvy

Podzim zas přinesl novou vzrušující událost. Byla to
válka mezi Němci a Polky. Čekali jsme, že Polky
promocí spjenci poraní soupeře a vše dobře dopadne. Přepo-
četeli jsme se. Zůstali jsme doufat v braky konce války.
Pokud bylo možno, dělali jsme si zásohy. Následovalo však
zavedení vásoného hospodářství. V 1. říjnu 1939 byly
vydány pohraniční lístky a lístky na mydlo, za

místě pak lišky, myšičky a šatenky.

Počasí nevloučilo hospodářům tak krásně jako v předcházejícím roce. Vichřice a časté lijáky v červnu a srpnu krupobitím a únavou způsobila škody na ovoci a obilí.

V roce 1939 se narodila ve zdejší obci Božena Kameníková v úp. 2 a zomřel Josef Chama z úp. 8.

Počasí

Rok 1940.

Rok 1940 začal nestárně naružením z 1. ledna a povinné dodávce mléka a vajec. Naším hospodářům přibyla zásta a starost víc. Kam schovat katalánské mléko a kam skryt slepce před kontrolami? Bystré hlavy zemědělců si však našli rady. Na púchách, v kúlnách, v studnách a pod korní byly dobré skrytáčky. Každý přece chtěl pomoci svým takovým lidem ve městě, kteří pomoci tolik potřebovali.

Když vypukl konflikt na západě, radovali jsme se a doufali jsme v obrát, v brzký konec války. Avšak následovalo nové zklamání a pak dlouhé čekání.

Chapanti vítězili a také dle toho s námi jednali. Vyžádalo maximum za naružením, jedno se přičilo našemu zájmu a cíli nás než druhé.

Zaborní knihovny byly zvloučeny, knihy cizích autorů a zapovězené uschovány. Proději byly stihl osud kněho a knihy některých domácích autorů, zvláště A. Jiráka. Velmi pohoršlivě působila na zdejší zručný lid naružení, jímž se rušily téměř všechny církevní svátky. Pokud to bylo jen možno, svědily se stejně.

Po straně povědomosti byl celý rok 1940 rokem abnormálním. Tuha zima a dostivé léto bylo přičinem

První dodávka mléka a vajec.

Vyloučení knih z obecní knih.

Počasí

učerody. Velké mrazy a občasné spousty sněhu zničily mnoho ovocna a osacných stromů. Veliké závěje se silnic byly odstraňovací pracovní povinnosti občany. Zima byla velmi dlouhá. Dokonce ještě na svatebdušní svátky padal sníh. J léto bylo chladné a deštivé. Náledkem toho se úně velmi opozdily a byly skoncěny až v polovině září. Také obavy úřadaly pro nevstávající deště dlouho na lukách. Koncem úřna napadal sníh a začaly mrazy, které zastihly hrombony a řepu ještě v zemi a zničily sklizen. Leto a úně bylo dokončeno až v listopadu. V prosinci již zase přišlo mrázování na holo, až - 27°C. Nedostatek paliva a těchto tuhých mrazek, nedostatek obilí, zeleniny a ovoc byly velmi smutnou vyhlídkou do nového roku.

Úmrtí

V roce 1940 zemřela Kateřina Houřková z čp. 6 a narodily se dvě děti. Marie Houřková v čp. 30 a Josef Štáštný v čp. 31.

Narození

Rok 1941

Kontroly

V roce 1941 byly hned od počátku zavedeny kontroly dodávek a obilí. Hospodářům bylo vyhrožováno přísnými pokutami a tresty za nedávané produkty. Kontrol se zúčastnilo také úřadnictvo. Zemědělci pečlivě schovávali obilí, mléko, mák, hny a škvise a časlokrát s obavami přicházeli různými kontrolujícími orgány. Luky Štáštným ráhodám a v první řadě šikovnosti a vyznamnosti hlavy obce, dopradby vědy kontroly dobrú. Proložil byl velký nedostatek obilí, bylo hodně vyměleno (jednomleka 75-80%) a mléko bylo velmi omezeno.

Do mlýnů byli dorazovali komisari, kontroloující mláči
vzhledy a na silnicích kontrolovaly hlídky poroxy s obilom
Ať Ami tu nedošlo u nás k žádnému konfliktům.

Komisari při
mláči

Pravě tak jako předešlý rok, byl i rok jednadvácti-
cátý studený a mokrý. Zima byla tuhá a paliva nedostatek.
V obci a na silnicích byly xavěje, zabych nebylo pomětněke
Sněh byl opět odhližován pracovní pomoci občian. Hla-
dová xvič přubíhala až ke stavením, okusovala stromy a na-
dělala mnoho škod.

Počasi

Jaro bylo rovněž studené, ještě v květnu padal
sněh. Výlus xiv byl průměrný. Ceny obilí stouply. Čemice
na 190 Kč, žito 180 Kč, jčmen 170 Kč a oves 160 Kč. Podzim byl
druhy. Již v říjnu padal sněh.

V roce jednadváctiátém narozdil nikdo, narodili se.

Václav Dytrich v čp. 34, František Marušák v čp. 7 a Jana Šimková
v čp. 21.

Narozeni

Rok 1942.

Rok 1942 xanechal v nás bolestné vzpomínky. Nedostal se
sice svými událostmi krvavě našich občian, neryšádval si
u nás lidské oběti, ale všechna narušená opatrání úř.
organizací varušovala nás všechny. Byl to přetně neblahý
křeten. Na atentát na Heitricha se snad kváčky díval uspok.
jině. Úásledky však byly hrozné. Stanu práve, byloni prohlídky
přísné kontroly všude a se všem. Lidi xahopávali staré mapy,
mapy, dějepisy, obrázky pres. Masaryka a Benše, neboť i tyto
malicherné byly okapaním příčinou, aby měli lidské xivky.
Do naší obce přijelo rovněž několik členů gestapa, aby prohlíže-
li byly, nenajdou-li někde něco podezřelého. Obyvatele se

Atentát

Přísné prohl.

lidští strachy, poněvadž se mi kdo nebyl jist, že něco nenajdu.
Situaci zachránil pan starosta. Zaručil se na celou obec, že
nikdo nepřestane užívat ušou, ani není nic v adutáku ad...
Oddechli jsme si domkat zhluboka, když gestapáci odjeli.
Ujeli jsme si však, že si oddechl pan starosta. Což kdyby
byvali jemu hledali? Něco by bývali ještě našli...

Odrody na práci
do říše

Na práci byly velmi odosdy mladých lidí
na práci do říše. Z naší vsi odjel Bohumlav Hvořínek
za činu, a Josef Houfek k Berlínu. Do dolů v Moravsku
Ostrově musel nastoupit Josef Dibelka z čp. 14 a Josef Petřík
z čp. 9.

Průběh

Počasnostní podmínky celého roku nebyly průměrné.
Sníhu ležely velké vestry a mrázy dosahovaly až -30°C .
Jarní práce v polích začaly až koncem dubna. Léto bylo
a suché, obilí se sklízelo dobře, bylo ho průměrně dost.
Pšenice stala 210 Kč, žito 180 Kč, ječmen 180 Kč a oves 166 Kč.
Sklizeň brambor byla také průměrná.

Narození

Narodily se u nás tři děti. Josef Jecha v čp. 20,
Ludmila Semerádová v čp. 1 a Pavel Marušák v čp. 4.

Úmrtí

Zemřel bývalý starosta kdijší obce, Karel Běhounek v čp. 30
a František Smutný, vyznávající.

Rok 1943.

Boje na vých.
frontě

Válečná litrie pokračovala, těžší boj se přeneslo
na východní frontu. vláda nás vyzvěla k větší práci
vitosti. Hospodáři byli stále napomínáni a pobádáni
k lepšímu plnění dodávek. Srovnání hospodářských
produktů neustávalo. Kypři se rozhlíželi, na černo.

V mnohem chleba se muslo nebakemého sepi obývalo, odruční se, na papírech třeba rok staré, ale ve skutečnosti v roce třeba 30 kg a méně.

Na sýpkách musel mít každý hospodář abeli přesně odvořeno. Nebespečí kontrol stále varušalo. Všechny kontroly dopadly u nás opět celkem dobře, až na několik pokut celkem malých, za přesprávní stepice nebo nepravé mleté knížky. V prosinci 1943 byla u nás kolášt „várná“ naušléva.

Hospodářská kontrola a po ní ještě trubní od ministerstva vnitra. Po dlouhé debatě s p. Harošem upustili od prohlídky a povolali si jen hospodáře do hostince, kde jim prohlídli a obilní knížky a „povíдали“ je. Vše dopadlo dobře.

V roce 1943 byly odstraněny a radiových přijímačů krátké vlny. Cizí rozhlas se však u nás poslouchá dále a je o něj stále větší zájem. Střediskem posluchačů „Kroměříž“ se stává čp. 10 a čp. 11.

Po straně povětrnostní byl rok 1943 teplý a mírný. Jaro u nás se sešlo, obavy, i žně byly krásné. Červen a červenec byly deštivé, ale srpen suchý a velmi horký. Měsí 18. a 21. srpna dosahovala vedra až 36°C. Úroda byla dobrá, urodilo se kolášt hodně ovoce. Konec roku byl mírný, téměř bez sněhu.

V tomto roce se narodily ve zdejší obci tři děti.

Josef Horák, u čp. 30, Marie Jechová u čp. 20 a Bohumír Rušička u čp. 18. Zemřel František Kohn u čp. 26 a Anastazie Smulná.

Rok 1944.

Rok 1944 začínal krásně. Leden se podobal svýmí teplejšími dny spíše březnu. Září nas březen a duben byly velmi studené s teplotami kolem 0°C.

Zabijácky na černo

Kontroly

Cizí rozhlas

Počasí

Narození

Úmrtí

Průběh dodá-

ky

V dubnu ještě ležel sníh. Leto bylo houké a suché, obilí se dobře sklízelo. Chlebovn se skládila dost, ovsa však málo. Zemědělci byli európani stále většími a většími dávkami, které nemohli plnit. Obilí nebylo mnoho a o hnojení bylo nouze. Řádní hospodářských kontrol neustávalo. Z jara navštívila naši obec hospodářská komise s našimi úředníky a s německou policií, celkem asi 18 osob. Prohlíželi ve staveních, ale tak, aby nic nenášli. Žas to dopadlo dobře.

První bomby
u nás

5. února 1944 byly shromy při přeletu spojencůvých bombardérů asi ve vzdálenosti 1 km od naší vsi bomby. Vyhloubily asi sedm jam v polích a na silnici vedoucí z Gole. Jeníkova do Kobylí Hlavy. Touto událostí bylo zdejší obyvatelstvo značně vyrušeno.

Ukrasy

Konec roku se přihlásil zase veliký hlad. Žejdra bylo záludně málo, lidé žijí a umou. Vánoce chudí. Nedostatek včeho. Málo cukru, tuků, masa, látek a bob. Obilní poskytny byly vydávány ve velmi omezeném počtu. Lidé byli již nervově vyčerpáni stále nouzí a nouzí událostmi a navězeními, průběžnými vyšetřeními a již s dyktivostí poslouchali círi rozhlas a přáli si, aby byl konec války.

Narození a
úmrtí

Takto roku neměl nikdo, narodil se Jaroslav Semrád a Josef Škránil.

Rok 1945.

Válka již spěje ku konci. Fronta se k nám blíží. Již je nedaleko Moravské úhrady a postupuje velmi rychle. Zemědělské poměrně i pracovníci a jiných odvětví byli

provoláním na náhopny. Z naší vsi odjel farář Maršák z č. 3

V březnu již schovávali lidé zásoby a cennosti do sklepů a zakopávali do země. Zatím se již fronta blížila k domovu a koncem dubna již Rudá armáda obsadila Brest.

Obyvatelé byli plni nejistoty a strachu a očekávali se strachem blížící se konec. Jaký bude? S radostí a jásotem přijali zprávu 1. května zprávu, že Hitler nevíže Německo se pomalu rozpadávalo. Mnoho generálů odstoupilo, mnohá vojska poklesla.

Pátého května propukla revoluce. Naši zemědělci zamíchali práve v polích a sledovali s napětím u svých příjímání průběh revoluce. Ustupující armáda byla našimi muži odstrojována. Noční hlídky zadrženy. Několik, ještě vybranějších jednotek německé armády se střetlo u Gethone Jenikové s Rudou armádou a došlo k boji. Němci byli brzy vyřizeni. Při této srážce padlo za oběť mnoho lidí. Z naší vesnice nikdo. Fusky projížděli Němci s nabitými puškami na autech. Nechali své vozidla na vsi v lesích a sami prchli. Devátého května byl vyhlášen mír a radostně u nás uvítána Rudá armáda. U nás, opět v Československé republice.

Ještě dlouhý čas po skončení války byly nacházeny stěny zaházenou obranou, zvláště granáty a po lesích se potulovali prchlí Němci. Byli odváděni na slaneč SNO u Geth. Jenikové.

Koncem května začala zjišťování zradců a kolaborantů. Z naší vsi nebyl zajištěn nikdo. 17. května byly vydány první mobilizační vyhlášky. Ke Dravčic ročníku naručovalo.

Během války se dostalo do oběhu mnoho peněz, které však neměly skutečnou hodnotu. Peníze byly po 1. listopadu stahovány, uvedeny na vázavých

Fronta se blíž

Smrt Hitlerova

Revoluce

Mír

Československá republika

Zjišťování

zradců

Bydlení

shládek a zavazady peníze nové. Každá osoba se měla vyměnit peněz 500 Kčs.

Snad pro revoluci byli Němci odsunováni a probíráni obrazovano úcty. Z naší vsi odešla rodina Josefa Kraliho z čp. 6 do mi Blížedly na Leloměřicemi a rodina Petra Kříčka z čp. 16.

Počasí.

Rok čtyřicátý pátý začal bahem zimou. Školy měly pro nedostatek paliva dlouhé úhelné prázdniny. Jarní a letní měsíce však byly suché a teplé. Obilí a brambory se krásně sklízely. Sklizeň byla průměrně dobrá. Podzím byl opět teplý, v zimě bez sněhu.

Harozemí a úmrtí

V revolučním roce pětadvacátém se narodil Jaroslav Marušák v čp. 2 a Jana Želová v čp. 3, zemřel Václav Kocínek čp. 32 a Bohumila Petříková z čp. 9.

Tak skončil rok 1945 a s ním i velká válka světa, která trvala plných šest let. Byla to hrozná a brutální válka, která si vyžádala i na našem národě mnoho obětí. Naše ves vyvázla, díky Bohu, z této asocné hry celkem šťastně. Nikdo ze zdejších občanů nepadl na oběť nacismu, ani nebyl nijak zvlášť postaven na majetku. Nikdo také nebyl příslušníkem Němců, ani kolivým vykonavatelem jejich rozkazů. Plnily se jen ty rozkazy, jejich plnění bylo nevyhnutelné a jejich neprovedení bylo velkým zločinem, příp. zbrátním zločinem. Až na příležitost kontroly nepřišli jsme ani mnoho a přísný styk s Němci, ani jsme nepoklidili jiným bratřím a bratřím jejich bezcitným, hravým hešněm. A přece přijali naši zemědělci velkou křivku ne méně radostně než ti, jimž snad nebyl tak přání a vyval jim prostřednictvím německých okupantů to, co jim bylo třeba v světě nejdražší. Dali se nas daleko s něčím štěstím do práce. Všechny mohou nas rozhodně po svém pracovat, kázat, řík a růst...

Rok 1946.

Československý národ, válkou vyčerpaný a Němci vykořisťovaný se vzpamatovává ze savakemých ran. Potravinové lístky sice nezmizely, ale vyživovací situace se značně zlepšila. Přiděly se hodně květšily. Úmra nás zásobila látkami i potravinami. Ji vděčili jsme za to, že jsme tak brzy po válce okusili opět kávy, kakaa, čokolády, pomerančů, rýže a jiných jízňích produktů. Vše se obdrželo na body při potravinových lístcích, kterých bylo poměrně dost.

Zásobování se
epšů

Velmi velký zájem byl o masné konzervy od Umry. Také zásobování textilními a obuví se značně zlepšilo. Plněné látky se však dosud v obchodech neobjevily, jen polosvětlivé a barvené. Dvě třetiny obuvi je prodáváno volně. Také některé druhy obuvi jsou volně.

Umra

Poměrnostně byl rok šestáctýřičatý velmi průměrný. Poměrně krátká zima, teplá a deštivá jara i léto byly dobrými podmínkami pro krásnou úrodu. Už usadilo se něco opranda počítaně. Pšičí, kávy, jetela, brambor, řepy i ovoce. Všechny práce byly včas skončeny. Ceny obilí byly: pšenice 160 Kčs, žito 360 Kčs, ječmen 280 a 320, oves 280 Kčs.

Skřízeň

V tomto roce se v naší obci narodil Stanislav Zelenský z čp. 3. a zemřely: Marie Šibelková z čp. 14. a Anna Kameníková z čp. 2.

Rok 1947.

Povětrnost

Leden tohoto roku se ohlávil krutými mrazy a
vsnícemi, které trvaly nepřetržitě až do konce března.
Sněhem nebylo sice tolik mnoho, ale častý vítr jej sráel
na veliké návěje. Teprve v dubnu všetrhem sněh roztál.
O velikonočních se ohlářely první jarní deště a pak
následovaly nekonečné dny sucha. Teměř soufale se oha-
celi naši hospodáři k nebi, zda sežle dešť. Nečekalo.

Katastrofální
sucho

Tráva a luk se strácela, obilí hynulo. Sklizen sena klesla
proti loňsku na jednu třetinu. Dobytek nemá čím
krmiti. Obilí leželo v zemi následkem sucha a hrozi-
kych veder až 35°C sečne a přetřácné sráže. Sklizen
je bídna. Koncem července je úplně prázdno po žních.
Neprší. Nemí sněžku, nemí stmíváku, nemí olavy. Sucho
se stává katastrofálním. Hospodáři sbírali prohlížejí
své stodoly a pudy, které zejí prázdnotou. Čím bnože
krmít dobytek? Sena a slomy žalostně málo, olavy
žádné. Ukebýra mi žněho, než prodával kus pro kus
Cena dobyčka klesla na 14 Kčs za 1 kg. Výnos obilí i obopam
následkem sucha také klesl. Chlebový na 55%, ova na 30%
a brambor i řepy na 28%.

5. 4. 1949

Kluková, okr. kmk. inopv.

1. XI. 1950

Opakovaně požadováno na poskytnutí kerublu, oči slovním stránky
a napsání titulní list. M. M. V. porádeu a usazení letopisecí
kamise a jmenování kerubla, který by pokračoval v práci.

Bohdusín, okr. kmk. inopv.

29

Dodatek k roku 1947

Rok 1947 byl opravdu pro celou naši republiku
hrozný, neb nebylo pamětníka, že by katastrofě
sucha pamatoval. Z nynější obce i osady
vzaly lidé vodu pro dobytek až z Vohaničského
rybníka proněradě většinou všechny studně byly
prázdny. Páse v polích se musela většinou
dělat traktory a hlavní věcí, že sobilím nám
vzpomohl Sovětský svaz by lidé měly co jíst
Na rok 1947 budem pamatoval dlouhý čas

Rok 1948

Žima byla mírná, sněhu nebylo mnoho a počasí
bylo ucházející. Únor byl pro pracující lid a pro
nás všechny slavný a výstřední, snad na hodně dlouho
a snad na vědy. Pokažka reakce a zvitěnila strana
pracujícího lidu. Někteří emigranti přechli za hranice
kdež pracují proti našemu lidu by nás zde doma
štraly a podbourovaly naše základy nově vybudované
republiky.

Úroda byla ucházející ale pokravní byli ještě na listky
ně snad, že by bylo málo ale aby zbyvajících u nás
kapitálistů nestkoupily vše a nenastala krize a
oni s pokravními i s obilím nešmenarily.

Stejně se dělaly hrozní švindly. Mnoho obchodníků
měly s koraně látky i pokravní až jim to hnilo
a lidé některých ~~měly~~ o to bídou a na vesnici zase
velké sedláci měly obilí že to šrotovali dobytku
kdež na druhé straně by to chudší lidé spotře-
bovaly sami. Až když se velké obchody z národnily
bylo lépe spíše se jim nechalo něco koupit a
šmelno jim přišlo. Nyní se vracím ještě
k roku 1946, kdež se založila v naší vsi

strana K. S. Č. a v roce 1948 převzala národní
výbor strana. První předseda obce byl Karel Kameník
čp. 21. Po něm převzal úřad bratr Josef Kameník
čp. 21. Což nebylo s hod mnoha občanů
v roce 1948 zemřel Václav Kameník čp. 21 ve věku
87 let a narodil se Zdeněk Dvořáček čp. 36 a
s čísle čp. 14 Josef Dibelka. Tím by rok 1948 končil

Rok 1949.

Rok 1949 nastal zase suchý zima byla mírná
úroda byla dobrá ale na podzim přišlo sucha
a velká záplava miší, že to žádný neřamatoval
musely se trávit neb co bylo zaseto by snad
seřvaly všecko. Zelely sbrnišláky vyvřaly, že se
musely na druhý rok raovat
V tomto roce se již mluvilo hodně o jednotném
zemědělském družstvu a socialismu vesnice
jen, že náš lid to moc nechápal a hospodaril
po starém idu vindačně. Těch vesnice měla
dvě velkostatek tak na tom byla dobře, že
ten dobytek měla kam ustájit a obilí sáz by-
li na hř stodoly, kdežto u nás to bylo ne-
možné velké úsekolosti zde nejsou a my nejší
dobu na stavbu stají a stodoly není možná
neb materiál na stavbu byl moc drahý

Rok 1950

345

Rok 1950 byl ucházející až na ještě, že nebyli a bylo málo krmem pro dobytek.

Ještě se nic neroznamenalo v této kronyce ze starých pamětí naší obce od našich pamětníků jak vše bylo a jak povstala Osada Budka tedy zřetelně a vřím některá vyprávění našich předků

ze starých pamětí

Naše obec i Osada jest většinou na rovinně nad mořskou výší kol 400 m. Jest již málo stavení pod starou krytinou „pod došký“ jest zde 36 čísel, 35 jest zemědělců a v čísle 37 jest nyní s pensí Frant. Dibelka řeknický živělec. V Osadě Budka jest devět čísel.

V roce 1922. vypukl samý oheň a pět čísel bylo popeleno čp. 15, 16, 17, 23, a 24. čp. 23. bylo mezi číslem 16 a 17. Ohně vypukl v č. 17 a zdoval by celou osadu nebyť vysokých stromů na zahradě č. 18 a dostatek lidí se střechů č. 18 stále chránil. Ten rok bylo též velké sucho tak že voda nebyla a jiné pomoci nebylo než se dívat na tuto zřehnu. Bylo zde devět sborů hasičů a vše bylo málo platné když nebyla voda. Ohně vypukl o půl jedné v noci ze soboty na neděli. Občané byli málo pojištěni ale za pomoci dobrých lidí zase do rimy postavily hospodářily skot.

Nyní abych se zmínil dle starých pamětníků a vyprávěčů jak povstala osada Budka to stojí osada Budka a kolem toho byl samý les. Když vypukl v Golč. žemkové moru kol roku 1300 vystěhovali se lidé z žemkové do těchto lesů a postavili si tam boudy a bydleli tam do kudy mor nepřestal. Když mor přišel odstěhovali se lidé zase spatky do města a tyto boudy

přenechaly chudým lidem a ti lesy vyhácovaly
boudy zveřbovaly a přispůsobovali to na země-
dělské užití až do dnešní doby Tak tedy
povstala Osada Boudka

Dle starých vyprávění prý má být zakořen na
tomto místě zlatý lavoř znak těchto židů
jež nechaly na památku o těchto boudařích

Pozdější dobou prý měla osada Boudka velice
pastviště kol 180 m² nazvaná předmí a zvlášť
boudařka jež do dnes se tak na těch proem-
kách říká. Posavali tam dobytk z obce Křimovic
i z Boudk. Asi 20 minut na jiho západ jest dvůr

Chlumek. Jednoho času prý přišel ze dvora
šráb na rychtáře do Křimovic a žádal ho zdali
by mohli také svůj dobytek ze dvora na tomto
pastvišti pásť. Rychtář na nic nepočítaje
dovolil šrábovi a vyhověl jeho prosbě

Tehdejší dobu neměli lidé tolik proemků tak
chořili do dvora Chlumku na práci by mohli
byti živi. Za několik roků zase přišel šráb
nebo jestli to byl majitel dvora na rychtáře

do Křimovic a dal návrh že kdo bude pásť
na tomto pastvišti by zaplatil z každého kusů
krycar a z těch peněz se se bude zvelebovat
tato pastvina. Rychtář nic netušíc přikývl
a snad i podepsal nějakou smlouvu

a bylo to dobře ale šráb už věděl jak to s
nimi skulí. Lidé taky nechtě si pama ro-
kneval zvolili a plátili ale ne dlouho.
Tak léta minula a přišel zase pán ze dvora
na rychtáře a prý žádal za zvelebení pastvi-
ny by zaplatil každý majitel úsečností

13 zlatých a proemků, že bude jejich a on
že dobytek tam pásť nebude a když ne, že

past
ky x
nec
obc
is
ce p
ha
ky
- J
li s
mois
repu
při
ně k
Čad
dvů
pil
Ný
roda
koc
mč
do
by v
ces
vix
čty
je n
post
káv
Jde
sok
Ri
Pra
191

pastviště x ora. Tehdejší lidé neměli o tyto pozemky rájem když chodily ke dvorům a vůbec je nechtěly tak boze všech rozpaků pain ze dvora obě pastvištěta xoral a obsival a nyníjší úrodnici na nich pracovaly na předměstí, budařice pry stával rybník jak ještě nyníjší poloha ukazuje a když vorávaly pářními pluhy vyorávaly dubové kořeny na hráňech

Tak plynula lita dál a stále lesy se měnili s pozemky někde zase pozemek s les a vznikla první světová válka a po válce republika a parcelace dvorů. V roce 1933 přišlo na staré pastviště nyní již pole ale ne katarce Šimovic, nýbrž Hrb. Zlava Od majitele Václava Milnera jež tento dvůr a dalších pět a kol dohola lesy koupil. Platilo se za sha 6 arů 8 tisíc korun

Nynější občané pozemky rádi zaplatily a milí lidé na nich hospodářily Obhospodářuje každý od 5 do 8 ha polí. Jednu nevýhodu měly, že se nemohli dostat ze dvorků jak do obce Šimovic, tak na silnici Ledčské byla tam za mokrého počasí tak mixera na cestu, že s kvarkami šlají takli prázdny vůz. Šest set metrů bylo obce Šimovic a čtyři sta metrů ob. Golč. Žem'kova. A nebylo je možno donutit k opravě cesty a nebo postavit silnici. Lidé ještě pozemek cesty uvořovaly tak že se již projelo jen tak s vozem Když byl potřeba doktor k nemocnému tak ani tam nechtěl jet poněvadž musel ze Šimovic pěšky a nebo z ledčské silnice Pracovalo se o úpravu cesty již od roku 1910 a žádné svolání nebylo až roku

34
 1938 obě obce se dohodli a postavily společně silnici od té doby se nynějšími občany moe uleččilo, xi mnohou bez starosti pro dobre silnici jeh. Tedy rok 1938 byl pro osadniky z Budok slasten

Nyni abych uvedl občany rozdy. Buolek ou ob. Křimovic kteří pracují na pozemcích kat. Křimovice, kat. Golč, Jeníkov a kat. Hobily Křlawa, jeť pozemky buď již koupily a nebo přijmaly

Občani z osady Buolek od roku 1950 byli tito p čísle 15, Křička František, ^{naroz. r.} 1900
 " 16 Horánek Bohumil, " 1907
 " 17 Horánek Jaroslav, " 1899.
 " 18 Křička Jan, " 1907.
 " 19 Nepládek Václav " 1905.
 " 20 Jecha František " 1911.
 " 21 Hameník Josef, " 1889.
 " 23 Škvaril František 1906.
 " 24 Hlěmánek Václav 1918.

ještě tím xaznamenávam kteří hospodařily před 50 lety a byděly s těchto popisných číslech roku 1900.

N čp. 15. Křička Václav narozen roku
 " 16. Horánek Jan " "
 " 17. Benes Frant. " "
 " 18. Krána Jan " "
 " 19. Michal Josef " "
 " 20. Mojžiš Václav " "
 " 21. Hameník Václav " "
 " 23. Škvaril Josef " "
 " 24. Hlěmánek Jan " "

Občane' obce Rimovic roku 1950 bydleli v' sedlo p. c.
Naj. 1. Karušák Frant. narozen r. 1909

" 2. Kameník Jan " " 1895.

" 3. Běhounek Karel " " 1889.

" 4. Griták Josef " " 1889.

" 5. Dibelka Josef " " 1896.

" 6. Houspek Florian " " 1878.

" 7. Pešek Antonín " " 1909.

" 8. Cháma Alois " " 1895.

" 9. Petřík " " " 1887.

" 10. Horínek Jan " " 1881.

" 11. Běhounek Josef " " 1892.

" 12. Dibelka Alois " " 1896.

" 13. Smutný Frant. " " 1899.

" 14. Dibelka Josef " " 1921.

" 22. Semerád Alois " " 1905.

" 25. Hohoutová Anton. " " 1881.

" 26. Hoshovec Václav " " 1892.

" 27. Slavík Josef " " 1899.

" 28. Fabian Stanislav " " 1927.

" 29. Fiata Ant. " " 1897.

" 30. Běhounek Karel " " 1903.

" 31. Štáblný Alois " " 1907.

" 32. Horínek Václav " " 1905.

" 33 jíz' není bývalý skalák domek z boucan

" 34 Dybrych Václav " " 1911.

" 35 Běhounek Václav " " 1901.

" 36 Dvořáček " " " 1897.

" 37. Dibelka Frant. " " 1884.

Občani z Růmovic bydleli před 50 lety roku
1900 tyto.

N.č. p.	1.	Kameník Jan narozen
" "	2	Marušák
" "	3	Běhounek
" "	4	Grubák
" "	5	Dibelka Frant. "
" "	6	
" "	7	Pěšek
" "	8	Cháma
" "	9.	Pebůk
" "	10	
" "	11	
" "	12	Dibelka
" "	13	Pebůk Frant.
" "	14	Dibelka
" "	22	
" "	25	
" "	26	
" "	27	
" "	28	
" "	29	
" "	30	
" "	31	
" "	32	
" "	33	
" "	34	
" "	35	
" "	36	
" "	37	

37

Občane z Timonic a osady Budeti obhospodarö-
valy celkovou výměrou půdy zemědělské 226 ha
z toho orné 182 ha

Osívaly dle plánovaného oseli v roce 1950 takto:

" pšeniice 27 ha, žito 25 ha, ječmena 21 ha,
oves 22 ha, bramboru 37 ha, cukrovky 5 ha.

řepy krmné , lenu , maku

hrach jedlí , hrach krmný

Rok 1951.

Zima byla mírná, z jara se vše pěkně rozrostlo.
Na mnoha obcích zaváděli jednotná zem.
družstva. Tu nás se o tom jednalo ale výsledek
zůstal zase při starém hospodářil zase
každý sám

Výklička na žně byla velmi slibná úroda
se ukázala nad průměr jen že 3ho srpna
odpoledne přišla bouře, bouře od
východu a zničila naši následji na dobrou
úrodu. Kroupy zničily obilí až na 80%
žita byla posekaná již s pánáčích tak by se
trochu zachránila ale ostatní obilí, brambory
jablek, svestky a ostatní bylo zničeno
krádem některé obilí pro výmlatu.

Z 1¹/₂ míry ječmene namláčeno 130 kg obilí
ze 4¹/₂ míry oves namláčeno 7 pytlů ale jen
radimy že 2 mír svestků 3 pytlů a. l. d.
brambory těm daly malou sklizeň
tak, že dodávkový úkol se stíží dodávat
Ale lidé se mohli scháněly obilí s jiných
vesmicích kde kroupy nešli aby mohli svůj
úkol dodávkový splnit a měli nárok
na domácí porážku. Z domácí porážky
odváděli 7¹/₂ kg škraveného sádla kůži ze říbetů
naaranou kroupou